

[Landbrugsministeren.]

budt at lave den kunstige. Saa vilde det hele altsaa blive blandet sammen til Vanskeliggørelse af en effektiv Kontrol og derigennem til Skade for Forbrugerne og til Forvirring af Forholdet i det hele.

Det ærede Medlem talte om, at Konditorerne ved det lille Ændringsforslag fik en Særstilling. Det er en ren Misforstaaelse, der er ingen, som skal have en Særstilling her. Konditorerne skal selvfølgelig heller ikke have Lov til industrimæssigt at fremstille Flødeis; de har Lov til at gøre det som enhver anden, men de maa ikke gøre det i deres Konditori. Men vi har foreslaaet denne Ændring for at tydeliggøre, at vi selvfølgelig ikke ønsker at blande os i det, Konditorerne hidtil har lavet. Hvad har en Konditor ikke lavet lige fra Bismarcksklumper til Dinner-Is som Dessert? en Mængde forskellige Ting har de staaet og mikset sammen, Napoleonskager med Flødeskum o. s. v. Det er slet ikke det, vi blander os i. Det ærede Medlem maa ikke have forstaaet, hvad Lovforslaget drejer sig om. Det drejer sig om en helt ny Produktion, der er kommet frem, og har ikke Spor af Forbindelse med Konditorerne. For at tydeliggøre dette siger vi, at det er den industrimæssigt fremstillede Flødeis, det drejer sig om. Hvis Konditorerne vil fremstille denne, gælder det samme for dem som for en Margarinefabrikant eller en Mejerist. De maa vælge, om de vil lave den kunstige eller den naturlige Flødeis. De maa ogsaa lave begge Dele, men ikke i den samme Fabrik. Dette er en fuldkommen ren og klar Linie og ganske den samme som den, vi hidtil har fulgt i Smør- og Margarine Lovgivningen.

Den samme Misforstaaelse præger det ærede Medlems Udtalelse om, at der ikke længer er Tale om at tage Hensyn til Forbrugerne, for alt det, der foregaar i de smaa Virksomheder, kommer ikke ind under Kontrol. Ja, men det, vi taler om her, er slet ikke alt det, der sælges som Slikkerier til Børnene og har været solgt saaledes i mange Aar og vil blive solgt i Fremtiden. Det, der er Tale om, er den nye Produktion, den fabrikmæssige Flødeis, fremstillet efter de amerikanske Metoder, som i de senere Aar er overført hertil, og som ikke er noget, Mejerierne er slaaet ind paa, efter at de andre har begyndt. De, der kender til Sagen, vil vide, at først efter at Mejerierne havde sendt Folk til Amerika, og efter at Professor Mortensen fra Iowa havde været herovre og holdt Foredrag for Mejeristerne, først derefter har vi faaet en Produktion, som kan kaldes en Flødeisproduktion og ikke en

Fremstilling af Slikkerier, som vi altid har haft den og vil vedblive at have den, og som Landbrugsministeriet ikke ønsker at drage ind under sin Kontrol. Og naar det ærede Medlem svang sig op til at sige, at det er uhørt, hvad der sker her, at man „slagter“ disse Margarinefabrikker, der i god Tro har sat Kapital i denne Virksomhed, vil jeg sige, at man slagter jo ikke Margarinefabrikkerne, og deres gode Tro skulde altsaa underbygges ved den Skrivelse fra Landbrugsministeriet, som hun læste op. Men hvad har Landbrugsministeriet svaret til denne Forespørgsel? Det har sagt, at der her er en Produktion, som Lovgivningen ikke omfatter. Den er altsaa ikke forbudt, skønt vi ønsker at være i Stand til at forbyde den. Men naar Loven ikke hjemler det, vil det ærede Medlem give mig Ret i, at saa kan det ikke nytte, jeg siger: jeg forbyder det, saa bliver det en Domstols-sag, og saa bliver Ministeriets Afgørelse underkendt. For disse Margarinefabrikker har det ikke været ukendt, at Ministeriet havde den Opfattelse, at der snarest muligt burde søges Lovhjemmel for, at deres Virksomhed paa dette Omraade skulde holdes adskilt. Den gode Tro bestaar da deri, at der er visse Margarinefabrikker, som har skyndt sig mest muligt med at faa sat Produktionen i Gang, inden Loven blev vedtaget, og da der er gaaet to Aar, inden dette er sket, har det været muligt at sætte Kapitaler ind i den „gode Tro“, det ærede Medlem omtalte. Jeg er gaaet med til at forlænge Afviklingstiden fra 2 til 6 Aar, saaledes som man har ønsket det indenfor Udvalget, og jeg kan godt se Begrundelsen derfor, men det er ikke uden Betænkelighed, jeg er gaaet med dertil. Det er saa sin Sag, at vi i 6 Aar har vore Margarinefabrikker delt i to Slags: de, der maa fortsætte denne Produktion, og de, for hvem der bliver lukket af; det er ikke tiltalende, men Forholdene har medført det, og det maa man tage med.

Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkninger om Fabriktilsynet vil jeg gøre opmærksom paa, at der ikke her er Tale om noget nyt. Mejerierne er undtaget fra Fabriktilsynet, det ved det ærede Medlem godt; det staar i Fabrikloven, og der maa en eventuel Ændring foretages. Men her kommer der en ny Produktion, som kan medføre Tvivlsspørgsmaal. Vi fastholder da den hidtidige Hovedregel, men gør den Indrømmelse, hvad jeg synes det ærede Medlem skulde paaskønne, at dette Hærtningsrum med den meget lave Temperatur — det er ikke et almindeligt Fryserum — kan kræve særlige Hensyn og særlig Kontrol. Vi siger derfor, at de